

Kuolleiden maa

Moonsorrow

Katson pohjaan joen sulaneen | Vesi taittaa valon himmenneen |
Katson itseeni,
katson sairauteen | Itseni
kaikesta vapautan | Niin kylmä maa jolla makaan | Tunnen sen li
ikkeen jokaisen
| Yhteen hetkeen mahtuu
elämä | Ajatukset virtaavat veden matkassa | Niin lämmin utuine
n ilma | Kaukana
aurinko silmiltä piilossa |
Maailman suljen nyrkkiini veriseen | Itseni kaikesta vapautan |
Hetken kai
luulin olleeni muualla | Turvassa
jumalten kostolta | Missä kohdin kuljimme harhaan? | Ei kukaan
täällä voi sitä
kertoa | Varjona kuljen
kuolleiden maassa | Näen kaikki ympärillä kuolleina | Joskus ka
i synnyin uuteen
maailmaan | En tiennyt sen
päättävän näin | Kynnyksellä uuden uljaan ajan | Yhä mietin mit
en tänne päädyin
| Kuinka loppumme sai
alkunsa | Kuka siitä oli vastuussa | En nähnyt suurta petoa | E
n kuullut lopun
pasuunoita | Kukaan ei tuhonnut
aurinkoa | Vain ihminen kylvi tulta | Aikamme päättyi suruun ja
ruttoon | Veli
veljeltään elämän niitti | Missä
kohdin kuljimme harhaan? | Jäi kaikille jaettavaksi kuolleiden
maa | Olen
siellä mistä kaikki alkaa uudelleen |
Missä valo ei värejä näytä | Kaikkialle levittäytyy tasainen ni
itty | Vain
taivas ylläni vaalenee | Käy rauhaisena
vierelläni tuuli | Itse silmäni suljen ja itken | Tänne jään, k
aipuuta vailla |
Rikotun henkeni veden virtaan annan |
Olen siellä mistä kaikki alkaa uudelleen | Tyhjänä näyttäytyy i
kuisuus ja
aukenee | Kuolleille kuolleiden maa